

נחתם ביום 10.9.24

התובע:

עלי אלקרינאוי, ת.ז. 323849190
ע"י ב"כ עוה"ד אריאל פרייברג (מ.ר. 62254)
מרחוב אבא הלל 7, רמת גן
טל': 03-7412358 פקס': 077-3180983
דוא"ל: Office@freiberg-law.com

- נ ג ד -

הנתבע:

המוסד לביטוח לאומי – סניף באר שבע
באמצעות ב"כ עוה"ד מיכל כהן ואח'
מרחוב וולפסון 6, באר שבע 8410501
טל': 04-8812345; פקס: 08-6295358

תגובת התובע לבקשת הנתבע לפסילת המומחה/מינוי מומחה אחר

בזיקה לבקשת הנתבע ולהחלטת בית הדין הנכבד מתכבד התובע ליתן תגובתו כדלקמן:

1. התובע מתנגד לבקשת הנתבע ממספר טעמים אשר יפורטו להלן.
2. כפי שנטען לאורך ההליך, החלטת המשיב לדחות את תביעת התובע להכרה הינה החלטה שגויה ושרירותית.
3. המדובר כאמור בעובד שבזמן עבודתו התחשמל, התקשר לשירותי הרפואה והוחלט להפנותו למיון שם ניתן לו טיפול רפואי בסמוך, ההחלטה לדחות את תביעתו כולה, ללא טעם והנמקה ובניגוד לעובדות היא זו אשר עומדת במרכז הדיון ובקשת הנתבע עתה לפסול את חוות הדעת בניגוד לדין ולהלכה השלטת מהווה נדבך נוסף של התנהלות לא תקינה המקפחת את זכויות הנפגע.
4. לגופו של עניין, בית הדין הנכבד מינה מומחה אורתופדי (בנוסף למומחה פסיכיאטרי) אשר נתן חוות דעתו, אולם, הנתבע אשר לא שבע רצון מתוכנה של חוות הדעת ביקש להפנות למומחה שאלות הבהרה והלה השיב לשאלות שהופנו אליו באופן ענייני.
5. בניגוד לאופן הצגת הדברים בבקשה, (סעיפים 4-5 לבקשה) המומחה נתן חוות דעת מנומקת ומפורטת תוך הפניה למאמרים רפואיים. הנתבע אשר מודע לקשר בין התחשמלות לבין פגיעה באיברים שונים כמובן טוען שהמאמרים לא רלוונטיים.

6. הח"מ אינו מומחה רפואי ו/או מומחה בתחום החשמל, אך ידוע כי התחשמלות יכולה לגרום למצב בו המתחשמל מושלך/נזרק/מועף ממקור החשמל, או, נדבק למקור החשמל – במקרה הראשון אדם יכול להיפגע הן מהתחשמלות והן מהפגיעה לאחר הנפילה, במקרה השני הפגיעה עשויה להיות הן מהחשמל והן מהרעד והתנועות הבלתי נשלטות וההתכווצויות של האיברים השונים המחוברים לגופו של המתחשמל ומתחשמלים גם כן וכך קרה במקרה דנן.

7. על אף האמור ועל אף ההסברים וההתייחסות שמביא המומחה מחליט הנתבע לנסות ולאתגר גם את אלה בניסיון לגמד, שלא לומר להעלים, את התאונה מושא ההליך ולהשליך על העבר והעתיד. לשיטת הנתבע, ככל ונגרם אי כושר נגרם הוא בעטיין של כל הדברים כולם בעבר או בעתיד, הכל למעט האירוע שבאמת גרם לאי הכושר, האירוע מושא ההליך.

8. הנתבע טוען שלא בצדק על עבר עשיר, ודאי ידוע לנתבע כי בני אדם מורגלים למצבים רפואיים עם הזמן וכשלפתע נפגעים הם בתאונה חדשה נזקקים הם למנותה וכושרם לעבודה נפגע. האם יש צורך בחוות דעת רפואית כדי להסכים עם היגד בסיסי שכזה?!

9. עוד יצויין כי לא מעט נפגעים מצויים בחופשת מחלה/אי כושר לעבודה, אך, בין זה לבין לצאת מהבית ולנהוג במכונית אין דבר וחצי דבר – טענת הנתבע לפיה אדם בחופשת מחלה לא יכול לנהוג 5 דקות לדוגמא היא כשלעצמה מגוכחת – ככל ויש קשר בין השיניים אמליץ לנתבע להורות על התליית רישיון נהיגה בתקופת דמי הפגיעה, שהרי לשיטתו, אם הוא באי כושר אין הוא כשיר לנהיגה.

10. ביחס לטענות הנתבע לגבי התקופה ואורכה – המומחה משיב על כך בהגינות שחור על גבי לבן. הניסיון לנקוב בכמה תאריכים ולשנות את נוסח תשובות המומחה ובכך לנסות להטיל דופי בחוות דעת המומחה ולהביא לפסילתה/מינוי מומחה אחר דינו לנחול כשלון.

11. הנתבע קובע כי "השבר ביד משמעותי יותר מהתחשמלות הנדונה..." (ס' 9 לבקשה) וכי למה? האם כל שבר באצבע חמור יותר מפגיעה בשלד כתוצאה מהתחשמלות. ככל והתשובה לכך חיובית והנתבע יכול לקבוע קביעות

רפואיות שכאלה, אזי, שאין צורך במינוי כלל. שיקול דעתו וידיעותיו של הנתבע עולות על ידיעותיו וקביעותיו של רופא מומחה.

12. הנתבע לא בורר מילותיו וקובע כי מחוות הדעת שלו "בעיות" (ס' 10 לבקשה). אין זה צודק ולמעלה מכך, אין זה ראוי.

13. הנתבע בבקשתו מנסה להטיל דופי בקביעות המומחה תוך ניסיון לייצר מציאות רפואית חלופית (פקטיבית שבאורח פלא מסתדרת עם האינטרסים שלו). הנתבע מגדיל לעשות ובסעיף 15 לבקשה בו מציין הוא את ההנמקה שניתנה על ידי הרופא, חולק הנתבע עליה וקובע קביעות ברמה המולקולרית/תאית...

14. כך כותב הנתבע בבקשתו: "מהחומר הרפואי עולה כי המדובר היה בהתחשמות קלה בלבד כך שאין כל סבירות ששרירי הגב של התובע התכווצו עד כדי כך שהם גרמו לכאבים האמורים..." – המומחה הרפואי, בעל הידע, הניסיון, ההכשרה והסמכות קובע קביעות מבוססות, והנתבע קובע מה סביר ומה אינו סביר (כך ממש!).

15. המדובר הוא בעובד שהתחשמל בעבודה ובסמוך מאוד לאחר המקרה קיבל הפניה טלפונית למיון סורוקה שם התקבל ונבדק בחלוף זמן קצר.

16. כמו במקרים רבים, התובע אשר התאונה הכתה אותו בהלם (לא רק הלם חשמלי) פנה כעבור יומיים ושטח את כל תלונותיו באופן מפורט בפני הרופאים בקהילה. עת עשה כן, פעל כמצוות הרופאים המטפלים בסורוקה אשר הנחו אותו להמשיך מעקב רפואי בקהילה לאחר מנוחה, כך עשה התובע כמו נפגעים רבים אחרים.

17. התובע הלך על פגיעות אורתופדיות ומצב נפשי ועל כן מינה בית הדין הנכבד את המומחה הפסיכיאטרי אשר זימן את התובע לבדיקה ואת המומחה האורתופדי אשר כאמור נתן חוות דעתו והשיב לשאלות ההבהרה שהופנו אליו.

18. בניגוד לדין ולהלכה פונה הנתבע בבקשה דנן שעה שנקבע לא אחת כי פסילת מומחה/החלפת מומחה הינו צעד הננקט במקרים חריגים, בהתקיים תנאים ספציפיים וגם בהתקיימם יש לנקוט בו במשורה.

"פסילת מומחה הנה צעד חריג ובנסיבות נדירות, אשר רק בהתקיימן רשאי ביה"ד להעתר לבקשה כאמור 'ואין הדבר בבחינת מעשה שבכל יום', 'אימתי ימונה מומחה אחר?..."

סיבות אפשריות לפסילת מומחה הן:

- (א) התברר בשלב זה שהוא נוהג לתת חוות דעת למוסד לביטוח לאומי.
 - (ב) חוות דעתו מבוססת על עובדות שלא נקבעו על ידי בית הדין וקיים חשש שלא יהיה פתוח לשינוי במסקנתו הראשונה.
 - (ג) חוות דעתו מבוססת על הנחה משפטית לא נכונה.
 - (ד) המומחה אינו מוכן להשיב על שאלות הבהרה, או אינו מסוגל להשיב על שאלות הבהרה, שכן עזב את הארץ לתקופה ארוכה. "
- (ר' ס' אדלר, מומחים יועצים רפואיים בבתי הדין לעבודה, המשפט ב' 199, הנחיה 14 להנחיות בדבר מינוי מומחים יועצים רפואיים, ור' גם דב"ע מא/0-116 המוסד לביטוח לאומי נ' שושנה פוגלמן, פד"ע יב 296).

19. כן נפסק, בהקשר זה, כי אין לדרוש פסילתו של מומחה רפואי בבחינת טענה בעלמא ועל הצד הטוען לכך להראות כי דרישתו מבוססת על חשדות כבדים העלולים להתעורר בלבו של האדם הסביר בדבר אפשרות של משוא פנים מצד המומחה הרפואי או חוסר תום לב. (דב"ע לר/0-8 דוידוביץ נ. המוסד לביטוח לאומי, פד"ע 374, 381).

(ראו ב.ל. 4959/02 ד"ר חיים עמית נ' המוסד לביטוח לאומי (פורסם בנבו)).

20. נושא זה נדון בבית המשפט העליון מפי כב' השופטת וילנר, רע"א 6117-19

פלוגי ואח' נ' עיריית דימונה ואח' (פורסם בנבו), שם נקבע כדלקמן:

"ככלל, נקבע כי מומחה נוסף ימונה במקרים בהם בית המשפט נתקל בקושי מקצועי בחוות הדעת או במומחה, אשר מותיר ספק בלבו של בית המשפט ביחס ליכולתו להכריע בדבר מצבו הרפואי של התובע על סמך החומרים שלפניו. כן נקבע כי מינוי מומחה נוסף יעשה במשורה, ובמקרים בהם סבור השופט היושב בדין כי לא יהא זה ראוי לקבוע ממצאים שברפואה בהסתמך על חוות דעתו של המומחה אשר מונה על-ידו ועל הראיות הנוספות בתיק בלבד (ראו: רע"א 337/02 מזרחי נ' כלל חברה לביטוח בע"מ, פ"ד נו(4) 673, 676 (2002); עניין פלוגי)."

" לעומת זאת, פסילת חוות הדעת של המומחה ומינוי מומחה אחר תחתיו ייעשו במקרים בהם הקושי באימוץ חוות דעת המומחה נעוץ במהימנות חוות הדעת או במהימנות המומחה עצמו (המשליכה אף על מהימנות חוות הדעת). עוד נקבע כי בית המשפט ינקוט בצעד זה אך במקרים בהם חוסר מהימנות של חוות הדעת או של המומחה יורד לשורש העניין וכאשר עלול להיגרם עיוות דין למי מהצדדים. הדוגמאות שניתנו בהקשר זה בפסיקה כללו אף מקרים בהם הועברה לעיונו של המומחה חוות דעת מטעמו של אחד הצדדים בלבד, באופן שעשוי לפגוע בעצמאות שיקול דעתו. ביחס למקרים אלו נקבע כי,

ככלל, יש למנות מומחה אחר תחתיו, וזאת אף אם נהג המומחה בתום לב (ראו

: רע"א 1834/18 שירותי בריאות כללית נ' פלונית, פסקאות 14-16 (3.5.2018)

(להלן: עניין פלונית); עניין פלוני)). " (כל ההדגשות לא במקור-הח"מ)

(ראו פסקאות 13 – 14 לפסה"ד)

21. לאור כל האמור, בשים לב לנימוקים, לעובדות המקרה, לדין ולפסיקות בית הדין והמשפט הנכבדים שנקבעו להלכה, יטען התובע כי הוא מתנגד לבקשה, הנתבע לא מעלה טעם המצדיק סטייה מהכלל ונקיטה בצעד כה חריג השמור למקרים מאוד ספציפיים, וגם מהטעמים הללו, לצד כל האמור, סבור התובע שיש להורות על דחיית הבקשה וחיוב הנתבע בהוצאות הבקשה ותגובה זו.

22. בית הדין הנכבד מתבקש בזאת להורות על דחיית הבקשה וחיוב הנתבעת בהוצאות הבקשה ותגובה זו.

אריאל פרייברג, עו"ד
ב"כ התובע